

BRUCE DICKINSON

o autobiografie

Editura CSER
Budapesta, 2018

Cuprins

Contribuții la ediția în limba română	9
Prefață	15
Născut în '58	17
Viața pe Marte	28
Parte de carte	34
Start angelic	39
Răzbunarea ucenicului	43
O călătorie neașteptată	53
Păziți-vă fiicele!	65
Un semi-început	71
Insula Câinilor	78
Telenovelă cu halucinogene	85
Cruciadă heavy metal	95
Hrana zeilor	107
Vecinul Fiarei	113
Trenul groazei	128
Cu grosul turmei	140
Noul baterist	147
Corzi vocale	160
Powerslave	163
Cortine de fier	169
Zăpadă, piele și fetișuri	176
Băieții din Brazilia	181
Mult zgomot pentru un clic	185
Bateristul care știa să zboare	189
Olanda la pătrat	197

La ce-i bun butonul ăsta?

Nu te lua în serios.....	205
Moonchild.....	213
Jertfirea fecioarelor.....	219
Fracturi	225
Nebun cu aripi.....	231
Din lac... ..	245
... în puț.....	248
Pirat pe ultrascurte	265
Edison și inventarea becului	270
Schimb de creiere.....	279
La manșa lui Bruce Goose	286
Zbor cu deviere	293
Septembrie negru.....	298
Cât pe ce	303
Dichisit si spilcuit.....	312
Cum să dai greș?	315
Bruce Air	320
Alchimie.....	328
O experiență amară	332
Pe creasta furtunii.....	345
Fuck Cancer	348
Postfață.....	370
Mulțumiri	371
Credit ilustrații	372

*Pentru Paddy, Austin, Griffin și Kia
Și de-ar fi să piară veșnicia, voi veți exista pe mai departe*

Contribuții la ediția în limba română

Faptul că Bruce Dickinson este solistul uneia dintre cele mai mari trupe rock din lume știe toată lumea. Mai știe lumea că pilotează avioane, că a fost un sportiv de performanță, dar iată că a mai venit ceva din partea marelui Bruce, și anume o carte. O carte minunată despre un supra-om, o carte în care cu fiecare pagină dată ne apropiem și empatizăm și mai mult cu lumea lui Bruce. Nu cred că are rost să vorbesc acum despre pasiunea mea pentru Iron Maiden, pentru că nu despre asta este vorba, chiar și cartea în sine este centrată în mare parte în jurul vieții lui Bruce, cu bune și cu rele. Când suntem mici, toți visăm să fim soliști în cele mai mari trupe rock ale planetei, dar întrebarea este: oare știm ce se ascunde în spatele acestui lucru ? Oare am fi făcut față?

În cartea „La ce-i bun butonul ăsta?” descoperim o parte din tot ceea ce înseamnă să fii (printre altele) solistul Iron Maiden, trăirile, luptele sau încercările prin care a trecut Bruce Dickinson și la final putem da fiecare răspunsul la această întrebare. De la concerte solo într-un Sarajevo aflat sub asediu în plin război până la cântări în fața a sute de mii de oameni, o luptă cu o boală groaznică care era la un milimetru de a-i pune capăt carierei, de la curajul de a părăsi trupa și până la revenirea lui în Maiden și succesul uriaș pe care l-a avut, tot ce am citit aici este parcă desprins dintr-un scenariu de film. Cu siguranță că atunci când terminăm cartea ne vom repezi să reascultăm (pentru a câta oară?) albumele pe care a cântat Bruce și poate le vom auzi puțin altfel, având în vedere că vom fi deja „pri-

La ce-i bun butonul ăsta?

eteni” cu el. Găsim în aceste pagini o lecție de viață din care avem multe de învățat și care ne va prinde bine și mult timp după ce vom închide cartea. Este o lectură minunată despre un om care este mult mai mult decât solistul Iron Maiden. Fabulând, închid ochii și mi-l imaginez pe Dickinson cu cartea în mână strigând: *Reeeaaaaaddd ffffooorrr meeee!!!!!!*

HEFE

membru al formației Coma, realizator radio Rock FM

* * *

Legendar, de legendă, de domeniul legendei... Bruce Dickinson este unul dintre acei puțini aleși care au reușit să influențeze milioane de oameni prin realizările sale. Fără artificii, fără să își cultive singur o aură de rockstar, fără lucruri lipsite de consistență. Este un personaj cu un caracter rarism în istoria muzicii recente. De fapt, nici nu îmi vine în minte un altul de aceeași factură cu el.

Cu toate că este unul dintre cei mai cunoscuți muzicieni, Bruce Dickinson a făcut în așa fel încât să țină pe toată lumea departe de viața sa privată. Faptul că acum a decis să deschidă o ușă spre lucruri pe care noi doar le bănuiam sau ni le imaginam, transformă lansarea acestui volum într-un eveniment de proporții în lumea muzicală. Bruce Dickinson mi-a spus atunci când ne-am întâlnit pentru prima oară: „Trebuie să-ți cunoști foarte bine prioritățile! Nu ai nevoie de liste. Ai nevoie doar să nu te păcălești pe tine. Lucrează la lucruri în ordinea priorităților. Nu le suprapune și nu fă zece deodată. O să ajungi să le urăști pe toate”. Sunt sigur că el a învățat lecția asta pe propria piele. Probabil că așa a lansat paisprezece albume alături de Iron Maiden, alte șase solo, a realizat emisiuni radio la BBC2, a filmat o serie de emisiuni pentru Discovery Channel, a scris mai multe cărți, scenarii de film, a fost și actor de două ori, a reușit să fie în topul 10 al scrimerilor din Marea Britanie, a preluat o companie de aviație, pilotează avioane, a lansat mai multe afaceri, se plimbă prin lume pentru a susține conferințe antreprenoriale, s-a ocupat personal de toate formulele berilor lansate sub titulatura

Contribuții la ediția în limba română

Trooper etc. Sună ireal să poți excela în atât de multe domenii, mai ales dacă ne amintim că Dickinson a stat plecat prin turnee mai mult de jumătate din viață. Însă, dacă-ți cunoști prioritățile, se pare că totul este posibil.

Am visat de când eram copil să ajung să îl cunosc pe Bruce. Părea imposibil la începutul anilor '90, când artiștii mari erau văzuți în România doar în postere și pe casete video piratate. Totuși, minunea s-a întâmplat. Și nu o singură dată! Ba chiar trebuie să spun că Bruce Dickinson a făcut alegerea ca formația mea, Trooper, să deschidă unul dintre concertele Iron Maiden. Am ajuns după atâția ani în punctul în care schimbăm e-mailuri și vorbim la telefon. În cele câteva ocazii pe care le-am avut de a sta de vorbă față în față cu el, am încercat să intuiesc omul din spatele legendei.

Bruce iubește să vorbească despre avioane, ar putea face asta ore întregi. Totul cu pasiunea unui copil care explorează. Vrea să vorbească despre bere, despre marile construcții care au stat în spatele războaielor, despre bunicii lui, despre orice nu e legat de telefoane mobile, de computere și de platforme de socializare. A avut atât de multe experiențe fantastice, pe care, dacă îl întrebi, este gata să le împărtășească, într-un mod foarte generos, cu tine. Altfel, nu vrea să fie în centrul atenției, nu intră în discuție dacă nu este invitat. Departe de imaginea clasică a unui rockstar! Dickinson însuși a recunoscut în nenumărate rânduri că el reprezintă tot ce înseamnă „anti-rockstar”.

Ascult Iron Maiden din 1989 și de atunci sunt pasionat de tot ce înseamnă Bruce Dickinson. Am parcurs mii de interviuri, i-am citit cărțile, cunosc fiecare piesă în parte, fiecare vers, totul! Am încercat să îi modelez în mintea mea o personalitate ținând cont de toți acești factori. Totuși realizez că, până nu citești „La ce-i bun butonul ăsta?”, nu ai înțeles nimic din omul Bruce. Adevărul este că nu m-am gândit niciodată că această carte o să apară. Cunoscând atât de bine dorința lui Bruce de a nu îi fi invadat spațiul personal, nici nu mi-am pus problema că într-o zi va scrie chiar el despre propria interioritate. Este pentru a doua oară când sunt luat prin surprindere. Mai întâi s-a întâmplat atunci când a plecat din Iron Maiden.

La ce-i bun butonul ăsta?

Nu a fost plăcut pentru fani, însă, din fericire, a revenit în formație. Acum, prin această invitație de a privi în casa și în sufletul lui, ne uimește din nou. De data asta este plăcut.

Autobiografia pe care o avem în față, scrisă chiar de Bruce, fără ajutorul altor scriitori de profesie, poate fi considerată discuția pe care fiecare dintre noi și-ar fi dorit să o poarte cu el. A scris totul de mână, în mai multe caiete, fără laptop-uri, tablete sau alte device-uri. Poate că și asta este tot o dovadă a devotamentului său față de autenticitate.

Prin urmare, indiferent că ascultați sau nu Iron Maiden, indiferent că vă plac avioanele sau nu, indiferent că beți bere Trooper sau știu eu ce altă marcă, nu puteți rata una dintre cele mai puternice, mai echilibrate, mai mature și mai oneste autobiografii muzicale scrise până acum. Acceptați invitația lui Bruce. Aflați povestea unui Legendar!

ALIN „COIOTU” DINCĂ

solist Trooper, DJ Rock FM

* * *

Îmi aduc și acum aminte cum în 1980 ascultam cu mare plăcere cam tot ceea ce oferea noul val de trupe din zona *New Wave Of British Heavy Metal*. Printre ele se număra și Iron Maiden, care la vremea aceea avea un vocalist carismatic în persoana lui Paul Di'Anno. Însă, când am avut ocazia, în 1982, să ascult albumul *The Number Of The Beast*, am realizat imediat că aveam de-a face cu o altă voce, una mult mai dinamică și mai penetrantă. Totuși, în acea perioadă m-am tot întrebat ce rost avea să schimbi vocalistul care te-a scos în evidență, care ți-a dat o oarecare direcție, dar, la scurt timp, am înțeles că vremurile erau în schimbare și că Iron Maiden începuse o nouă etapă, una mult mai heavy. La noua abordare trebuia și o nouă voce așa că introducerea lui Bruce Dickinson în lumea metalică a fost până la urmă alegerea perfectă. De la *The Number Of The Beast*, poate cel mai reprezentativ album Iron Maiden, totul a mers perfect pentru acest grup britanic, care a ajuns rapid un nume important în

Contribuții la ediția în limba română

heavy metal-ul mondial. Iar impulsul a fost, cu siguranță, dat și din partea lui Bruce Dickinson, care s-a impus rapid într-o lume care nu accepta ușor orice vocalist. Trebuie să ai ceva de spus, să știi să comunici cu publicul, să transmiți un feeling pe care metaliiștii nu-l acceptă de la oricine.

Era o perioadă în care printre alții, Rob Halford, Dio, Ozzy Osbourne sau David Coverdale făceau legea, dar Bruce Dickinson a reușit să-i ajungă din urmă și să se plaseze la nivelul lor, mai ales prin timbrul său ușor de recunoscut, dar și prin prezența scenică debordantă.

Anii au trecut și Iron Maiden a dovedit că alegerea lui Bruce Dickinson pe post de solist vocal a fost cea mai bună alegere. Și când ai în spate zeci de albume și mii de concerte, vine momentul să le spui fanilor și povestea vieții tale, care a fost în cele din urmă spusă de Bruce, totul sub titlul *What Does This Button Do?*

Pe înțelesul tuturor, „La ce-i bun butonul ăsta?” înseamnă un click pe *on* a poveștilor trăite de Bruce din copilărie până în acest moment, a vieții destul de palpitante alături de Iron Maiden, dar și perioada mai așezată din anii în care a avut o carieră solo.

„La ce-i bun butonul ăsta?” este un rezumat a vieții lui Bruce Dickinson, unul dintre ultimii supraviețuitori ai perioadei de aur a genului heavy metal, o carte pe care nu numai un fan Maiden ar trebui să o citească.

Trăgând o linie, Bruce Dickinson a ieșit încă o dată în evidență, de data asta nu prin latura muzicală, ci prin harul său de a spune lucrurilor pe nume, de a oferi o poveste pe care nu mulți o trăiesc și cred că *What Does This Button Do?* este exact pasul pe care el trebuia să-l mai facă în acest moment.

LENȚI CHIRIAC

realizator și producător emisiuni radio & TV